

DOOR HELEEN VAN DIJK.

Alopecia areata beheerst al 34 jaar mijn leven. En ik begin er steeds meer de bijzondere kanten van in te zien. Een paar jaar geleden was ik er nog heel gesloten over, sinds ik die houding veranderd heb is er veel veranderd. Ik ben in contact gekomen met veel vrouwen met alle vormen van alopecia areata. Het blijft bijzonder om om te gaan met lotgenoten.

Daarnaast word ik de laatste tijd veel gevraagd om zonder haar te poseren. Onlangs had ik een shoot op een bouwplaats in Den Haag. Daar zijn deze foto's van.

Ik raakte daar in gesprek met iemand die er voor zijn werk rondliep, -ik was niet bepaald alledaags gekleed en had een enorme plaktattoo op mijn hoofd - desondanks deed die man of het volstrekt normaal was; een kale vrouw. Dat deed wel iets met mij.

Onlangs ben ik gevraagd om zonder haar te poseren voor een kunstenaar, hij zou graag een beeld van me willen maken, omdat hij zo gefascineerd is door kaalheid.

Dit alles werpt voor mij een heel andere kant op het feit dat ik deze haar-aandoening heb.

Tegenwoordig ben ik er best trots op en eigenlijk voel ik me heel bijzonder. Nooit gedacht overigens. Zo zie je maar; schoonheid heeft vele kanten....

Ik ga trouwens niet kaal door het leven en ben iedere dag weer heel gelukkig wanneer ik mijn haarwerk op zet en mijn wimpers plak, maar het sterkt mij wel te weten dat kaalheid een esthetische waarde heeft.

fotografie: Johan Holthof.

Schoonheid kent vele kanten

'Desondanks deed die man of het volstrekt normaal was; een kale vrouw. Dat deed wel iets met mij'.

